

ת"פ 36801/10/19 - מדינת ישראל נגד ראד טלאב אליאור

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ת"פ 36801-10-19 מדינת ישראל נ' טלאב אליאור

בפני כבוד השופט אורן שגב

בעניין: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עוה"ד ישראל שניידרמן

המאשימה

נגד

ראד טלאב אליאור ע"י ב"כ עוה"ד אפרים

קלוב

הנאשם

גזר דין

1. בישיבת ההקראה שהתקיימה בפניי ביום 09.06.20 הורשע הנאשם על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות של עיסוק כקבלן שירות ללא רישיון מאת השר, על פי סעיף 2(א) יחד עם סעיף 10א(א) + 20(ב) לחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, תשנ"ו-1996.
2. במסגרת הטיעונים לעונש, טען ב"כ המאשימה, קיימת חשיבות רבה להוראת החוק הספציפית שבגינה נעברה העבירה - רצון המחוקק להגן על עובדים המועסקים ע"י קבלני שירות, מתוך ראייתם כקבוצה חלשה במשק הישראלי. לצד הנפקת הרישיון, המשיך וטען, יש חשיבות בכך כי המחוקק קבע מספר פעולות שצריכות להתבצע, בין היתר הפקדת ערובה, שתשתמש במקרים הנדרשים להגן על העובדים. עובדה זו, הטעים, צריכה להילקח בחשבון בגזר הדין.
3. עוד הוסיף, כי חל תיקון 113 לחוק העונשין וביקש במסגרת הבניית שיקול הדעת השיפוטי לגזור על הנאשם עונש שינוע בין 25 אלף ₪ ל- 50 אלף ₪ ולמקם את העונש בסך של 37,500 ₪. בהקשר זה ציין, כי הסכומים מבטאים מתחם ענישה שבין 30 אחוז ל- 60 אחוז מהקנס העונשי המקסימלי שהוא 14,400 ₪ במכפלת יחידות העבירה, ומכאן החישוב שהמדינה ביצעה, והכל בהתאם לפסיקת בתי הדין ולהוראות סעיף 20(ד) לחוק, הקובע כי העונש ייפסק בהתאם ליחידות העבירה. ב"כ המאשימה הפנה לגזר דין בת.פ. 46717-09-17 **מדינת ישראל נ' שרון קבלניות משאבי אנוש בע"מ** גזר דין, שניתן ביום 26.03.20 בבית הדין האזורי בחיפה. עוד ציין, כי המאשימה דורשת שביה"ד יחייב את הנאשם לחתום על התחייבות להימנע מביצוע העבירה בה הורשע למשך 3 שנים, ולפסוק, כי ככל שחלילה יפר את ההתחייבות, הוא יישא בקנס העונשי המקסימלי בסך 14,400 ₪. ב"כ המאשימה הבהיר, כי בהודאתו, חסך הנאשם זמן רב וביקש כי שיקול זה יילקח בחשבון לקולה.
4. ב"כ הנאשמים טען, כי מדובר בנאשם צעיר שלא כל כך ידע והבין, כדבריו; הוא התחיל לעבוד כעובד ניקיון בעצמו ובגלל כמות העבודה שהלכה והתגברה, הוא העסיק עובד אחד ואחר כך שני ואז הוא הבין שאין מבחינתו

חובה להירשם כקבלן. עוד הוסיף, כי הנאשם נעזר ברואה חשבון, שאמר לו שמבחינת החוק אין לו בעיה להעסיק יותר מעובד אחד או שניים, ומשהסתבר לו כי רואה החשבון הטעה אותו, הוא הפסיק להעסיקו. עוד הוסיף, כי לא מדובר בהעסקה ארוכת טווח, כי אם למשך 6 חודשים בלבד, וכי למעשה, בראי המשפט הפלילי, מדובר על היעדר כוונה פלילית.

5. עוד הוסיף, כי הנאשם הוא בחור צעיר שנישא לא מזמן, וכשנחקר, הודה מייד ולא ניסה להסתיר דבר. כיום הוא סובל ממחלה בריאותית כרונית שגורמת לו ליטול תרופות נרקוטיות, כמתואר באישור הרפואי שהוצג לביה"ד (נא/1).

6. הסניגור גם הציג אישור מטעם יועץ מס בנוגע לירידה בשיעור ההכנסות בחודשים ינואר עד אפריל 2020 (נא/29) והוסיף, כי הנאשם אדם נורמטיבי שכל רצונו היה להתפרנס. מדובר במעידה חד פעמית ולכן ראוי להסתפק בקנס סמלי ובחיוב הנאשם לחתום על התחייבות להימנע מביצוע עבירה.

7. הסניגור סיים בבקשה, כי ככל שביה"ד יראה לנכון להטיל על הנאשם קנס כספי, גובה התשלום החודשי לא יעלה על 500 ₪, וזאת בשים לב למצבו הכלכלי והבריאותי. ב"כ המאשימה השיב, כי הוא משאיר את העניין לשיקול דעתו של ביה"ד.

דין והכרעה

8. כידוע, בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין, כפי שסוכמו בע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל (5.8.13):

"בשלב הראשון - המקדמי, נדרש בית המשפט לבדוק האם הנאשם שלפניו הורשע בכמה עבירות, להבדיל מהרשעה בעבירה יחידה. במידה ומדובר בכמה עבירות, על בית המשפט לקבוע האם הן מהוות אירוע אחד או כמה אירועים נפרדים. אם מדובר באירוע אחד, ימשיך בית המשפט 'כרגיל', אל שני השלבים הבאים (קרי, יקבע מתחם ענישה לאירוע כולו ויגזור עונש כולל לכל העבירות הקשורות לאותו אירוע (סעיף 40 יג(א) לחוק העונשין)). לעומת זאת, במידה ובית המשפט מצא כי בעבירות שבהן הורשע הנאשם מדובר בכמה אירועים, יקבע עונש הולם לכל אירוע בנפרד, ולאחר מכן יוכל לגזור עונש נפרד לכל אירוע (בד בבד עם קביעה האם ירוצו העונשים בחופף או במצטבר), או עונש כולל לאירועים כולם (סעיף 40 יג(ב) לחוק העונשין); בעקבות המסקנה שהתקבלה בשלב הראשון ימשיך בית המשפט לשני השלבים הבאים: בשלב השני קובע בית המשפט מתחם ענישה ראוי בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה; ובשלב השלישי נבחנות הנסיבות שאינן קשורות לעבירה, ובהתחשב בהן גוזר בית המשפט על הנאשם עונש המצוי במתחם הענישה שנקבע בשלב השני (אלא אם מתקיים אחד משני חריגים שיפורטו להלן))."

9. ביחס לקביעת מתחם הענישה, סבורני, כי יש ליתן משקל לערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, מידת הפגיעה בו, כמו גם למדיניות הענישה הנהוגה ולנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ס' 40ג(א) לחוק העונשין). המאשימה ביקשה להעמיד את מתחם הענישה בין 30% ל 60% מהקנס המקסימלי לכל יחידת עבירה.

10. בתיק ת"פ 46717-09-17 מדינת ישראל נ' שרון קבלנויות ומשאבי אנוש בע"מ (ניתן ביום 26.03.20) פירטה חברתי, כב' השופטת דניה דרורי, את הערכים החברתיים המוגנים בהוראות חוק העסקת עובדים על ידי קבלן כוח

אדם, וכך פסקה: "

[...] שמירה והבטחה של זכויות העובדים באמצעות מנגנוני הבקשה והביקורת החקיקתית של חוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, לרבות על ידי החובה לקבלת רישיון לקבלן כוח האדם. אחד התנאים לקבלת הרישיון **"ערבות בנקאית או ערובה מתאימה אחרת למילוי חובותיו כלפי עובדיו"** (סעיף 3(א)(2)), תנאי שיש בו ללמד על הכרה בעובדה שעובדים המועסקים באמצעות קבלני כוח אדם הם קבוצה מוחלשת הנתונה לסיכונים מוגברים, מקום בו קבלן כוח האדם חדל לפעול. לעניין זה יפים הדברים שנקבעו בע"ע (ארצי) 1002/02 **קבוצת יו.אס.ג'י.די. בע"מ נ' מדינת ישראל, משרד העבודה והרווחה** (10.11.2002), שם עמד בית הדין הארצי על תכלית חוק העסקת עובדים, וקבע:

"המחוקק מצא לנכון לדרוש מכל קבלן כוח אדם, כתנאי לקבלת רישיון לפעילותו, הפקדת ערובה העומדת בתנאי החוק והתקנות. התכלית מאחורי דרישה זו כבר נדונה בפסיקה והינה הבטחת מילוי מלוא מחויבותיו של קבלן כוח האדם כלפי עובדיו, על מנת למנוע מצב בו קבלן כוח האדם מפסיק פעילותו ומותיר את עובדיו מול שוקת שבורה".

11. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, מסקירת פסיקת בתי הדין לעבודה ביחס לעבירות בהן הורשעו הנאשמים - כנגד המעסיק עצמו בגין עיסוק כקבלן כח אדם ללא רישיון והן כנגד נושאי משרה, בגין הפרת חובת הפיקוח - שם, נקבעו מתחמי ענישה בשיעור הנע בין **30% לבין 60%** מהקנס המרבי הקבוע בדין, ביחס לכל עבירה (בין השאר בת"פ (ב"ש) 74389-01-19 **מדינת ישראל נ' ה.ל.ל. - ע.ס בנייה פיתוח ויזמות בע"מ ואח' (2.2.20)**, שם נקבע כי מתחם הענישה נע בין 30% - 60% מהקנס המקסימאלי; ת"פ (נצ') 24976-02-19 **מדינת ישראל - משרד הרווחה, העבודה, והשירותים החברתיים - א.ע.מ.ח בע"מ (9.1.20)** שם נקבע כי מתחם הענישה נע בין 20% - 60% ת"פ (ת"א) 35528-12-16 **מדינת ישראל - "פרח ירוק" - לניהול כ"א הדרכות ושירותים בע"מ**, שם נקבע כי מתחם הענישה נע בין 30% ל- 60%).

12. לאור האמור לעיל, סבורני, כי מתחם הענישה שהמאשימה ביקשה, סביר בנסיבות העניין. ועל כן, אני מעמיד את מתחם הענישה בתיק זה על 30% עד 60% מגובה הקנס המרבי הקבוע לצד העבירה, קרי, ₪ 25,920 עד ₪ 51,840.

13. ביחס לעונש ההולם בתוך מתחם הענישה, הרי שיש לגזור אותו בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40-יא לחוק העונשין). בהתאם להוראת סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין ניתן לחרוג ממתחם הענישה לקולא או לחומרא "בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי הוראות סעיפים 40ד ו-40ה".

14. במקרה שלפניי, מצאתי כי מתקיים צידוק לחרוג ממתחם הענישה שצינתי לעיל בהתחשב בנסיבות האישיות של הנאשם, ואבהיר.

15. מדובר בנאשם בן 33 (ילידי 19.01.87), שנמצא בתחילת דרכו התעסוקתית. חרף גילו הצעיר, סובל הנאשם מבעיות בריאותיות, שפורטו במסמך הרפואי שהגיש (ת/2), ואשר מטעמי צנעת הפרט לא אפרט אותן. מצבו הרפואי מחייב אותו ליטול תרופות שונות (המפורטות אף הן באותו אישור) באופן קבוע.

16. בהתאם לאישור שהוצג, בשליש הראשון של שנת 2020 היתה ירידה בהכנסותיו בשיעור של 21% ביחס לתקופה המקבילה בשנה הקודמת לכך.
17. על כך יש להוסיף, כי מזה כשנה, מדינת ישראל והעולם כולו שרויים במשבר בריאותי חסר תקדים, שלו השפעות כלכליות, שמיותר להכביר לגביהן מלים.
18. על כל אלה, יש להוסיף את העובדה שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה ובכך לטעמי הוכיח כי הפנים את חומרת מעשהו. כתוצר לוואי (חשוב) מהודאתו, חסך זמן יקר מהמאשימה ומבית הדין.
19. עברו של הנאשם נקי מהרשעות קודמות והוכח שמדובר באדם נורמטיבי שזהו לו המפגש הראשון עם החוק בכל הקשור לעבירה בה הורשע על פי הודאתו.
20. בנוסף לכל האמור לעיל, החלטתי להיעתר לבקשת המאשימה ולחייב את הנאשמים להצהיר על התחייבות להימנע מביצוע עבירה דומה למשך התקופה המקסימלית שנתבקשה - 3 שנים. כידוע, העיצום הכספי הנו רק רכיב עונשי אחד המצטרף לרכיב עונשי אחר והוא הטלת התחייבות על הנאשם להימנע מביצוע עבירה. התחייבות זו מהווה כשלעצמה עונש של קנס מותנה, הגם שמדובר בעונש הקל שבעונשים הקבועים בחוק העונשין (ראו דברי כב' הנשיא (בדימ') א. גרוניס בדנ"פ 8062/12 מדינת ישראל המשרד להגנת הסביבה נ' חברת נמלי ישראל פיתוח ונכסים בע"מ, (2.4.2015) עמ' 9-10, פסקה 12.
21. כלל השיקולים לעיל, הביאוני להחלטה לחרוג לקולה ממתחם הענישה, באופן שמחד גיסא, יוטל עליו קנס כספי, אך קנס זה לא יפגע ביכולתו להמשיך ולנהל את חייו ולהשתקם מבחינה כלכלית ובריאותית.
22. לאור כל האמור לעיל, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. קנס כספי בסך 15,000 ₪, שישולם ב- 30 תשלומים חודשיים שווים ורצופים בסך 500 ₪ כל אחד. מועד תשלומם של התשלום הראשון - 01.04.21 ובכל 1 בחודש לאחר מכן.
- לא ייפרע אחד מהתשלומים במועדו, תועמד יתרת הקנס הבלתי נפרעת לפירעון מדי.
- תשומת לב הנאשם מופנית לכך, שבמדיה ומועד התשלום חל בשבת או בחג, עליו **להקדים** את מועד התשלום, וזאת על מנת שלא יוטלו עליו קנסות פיגורים.
- ב. התחייבות להימנע מביצוע העבירה בה הורשע למשך 3 שנים מהיום. גובה ההתחייבות - 14,400 ₪.
23. המזכירות תשלח למשרד הסניגור את שוברי התשלום ואת ההתחייבות, והסניגור ידאג לסרוק את ההתחייבות החתומה לתיק ביה"ד בתוך 30 יום מהיום.
24. בהיעדר התחייבות חתומה והגשתה במועד לתיק ביה"ד, אשקול את ביטול הקנס המקל.
25. המזכירות תשלח את גזר הדין לב"כ הצדדים בדואר.
26. אבקש לסיים בהתנצלות בפני הצדדים ובאי כוחם על האיחור במתן גזר הדין.

היום, כ"ח שבט תשפ"א, 10 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.